

உ

ஸ்ரீ சந்திரமௌளீச்வராய நம:

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபை,
கும்பகோணம்.

என்ன காரியம் செய்யலாம்?

ப்ரசரம் 14.

ஸர்வஜித்-ஸ்ர ஐப்பசி-மீ 22உ வெள்ளிக்கிழமை, 7-11-47

நான் என்ன காரியம் செய்யலாம்?

நீ யார்?

நான் ஒரு டாக்டர்.

அப்படியானால் சுலபமாக பரோபகாரம் செய்யலாமே !

நான் பணம் (Fees) வாங்கிக்கொண்டு செய்தாலும், செய்வதெல்லாம் பரோபகாரம்தானே! பிறருக்கு உபகாரமாவது வாஸ்தவந்தான். ஆனாலும் பணம் (Fees) வாங்கிக்கொண்டே செய்வது என்று வைத்துக்கொண்டால் உன் ஆத்மா சுத்தி அடையாது. உனக்கு உயர்ந்த நோக்கங்கள் உண்டாகாது. சில சமயங்களில் நீ சர்டிபிகேட் (Certificate) கொடுப்பதற்காக பணம் (Fees) வாங்கும்போது உன் ஆத்மாவில் அழுக்குப் பாரையும் ஏறி, உன்னை மேலே வர முடியாமல், ஒரே அழுத்தமாய், பாதாளத்தில் அழுத்தியும் விடும்.

ஆனால் நான் என்ன செய்வது? சுலபமாக சொல்லுங்கள்.

ஒரு மாதத்தில் ஒருவனுக்காவது இனாமாக வைத்தியம் செய். உன் ஜன்மத்தில் ஒருவனுக்காவது வீட்டில் கற்றுக்கொடுக்கக் கூடிய அளவில், நீ பழகிய வைத்திய முறையை கற்றுக்கொடு. அவன் அதைக்கொண்டு முடிந்தவரையில் பிழைத்துப் போகட்டும்.

நான் என்ன செய்வது?

நீ யாரப்பா ?

நான் ஒரு வக்கீல். மாதத்திற்கு ஒரு வியாச்சியம் (Case) பாத்திரமறிந்து இனாமாக நடத்து. மாதத்திற்கு ஒரு வியாச்சியம் (Case) கோர்ட்டுக்கு வெளியேயே ராஜியாகும்படி செய். சில வருஷங்கள் இவ்விதம் விடாமல் நியமனத்துடன் செய்து வந்தாயானால், உனக்கு ஒரு நல்ல

பெயர் உண்டாகிவிடும். நல்ல பெயர் வந்ததினால் மாத்திரம் பயனில்லை. அந்த நல்ல பெயரினால் பொதுமக்களுக்கு உன்னைக்கொண்டு அநேக நல்ல காரியங்களைச் செய்து வைக்கலாம்.

நான் என்ன செய்வது?

நீ யார்?

நான் ஒரு டைபிஸ்டு (Typist) - டைப்ரைட்டர் (Typewriter) அடிப்பவன். எல்லோரையும்விட அதிகமாக வெகுபேரை நீ கை தூக்கிவிடலாமே! இரண்டாங்கட்டானாக இருக்கும் ஏழைபிள்ளைகளில் ஒருவனையாவது ஆறுமாதத்திற்குள் அடிக்கும்படி இனாமாக கற்றுக்கொடுத்து தயார் செய். அவ்விதம் தயாரானவர்கள் எல்லோரும் உன்னை வாழ்த்திகொண்டே இருப்பார்கள். அவ்வாழ்த்து உன்னை இவ்வுலகத்தில் மாத்திரம் அல்ல, எவ்வுலகிலும் காக்கும்.

நாங்கள் என்ன செய்வது ?

நீங்கள் எல்லோரும் யார்?

நாங்கள் எல்லாரும் பென்ஷன் பேர்வழிகள் (Pensioners)

உங்களைத்தான் இத்தனை நாழிகை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். நீங்கள்தான் நம் நாட்டுக்கு கல்பக விருகூஷங்கள். நீங்கள் மனதுவைத்தால் நம் நாடு பொன்னாடு ஆகும். நீங்கள் குடும்ப விசாரமும் கவலையும்பட்டுக்கொண்டு அழுதுகொண்டிருந்தால், எல்லோரும் அழவேண்டியது தான். நீங்கள் பழுத்த கல்பக விருகூஷங்களாகி, பறக்கும் பகூகிளுக்கும், ஊரும் புழுக்களுக்கும், இடையிலுள்ள எல்லாப் பிராணிகளுக்கும், நிழலையும் மதுரமான ஆகாரத்தையும் கொடுங்கள். அவைகளை ஆனந்தமாக வளரச் செய்யுங்கள். நீங்கள் ரிடயர்டு இஞ்சினியர் (Retired Engineer) ஆக இருந்தால், இரண்டு பையன் களுக்காவது வீட்டில் அன்னம் போட்டு, அவர்களுக்கு ஓவர்சியர் (Overseer) படிப்புக்கு சமமாக படிப்பு கற்றுக்கொடுங்கள். அவர்களுக்கு பட்டம் (Degree) கிடைக்காவிட்டாலும், தனியான (Private) முறையிலாவது கண்டிறாக்டர் (Contractor) களிடத்திலோ அல்லது கம்பெனி (Company) களிலோ, அவர்கள் பிழைத்துப் போகட்டும்.

நாம் இவ்வுலகத்திலிருந்து எவ்வளவோ பதார்த்தங்களை சாப்பிட்டு இருக்கிறோம். எவ்வளவோ ப்தார்த்தங்களை அநுபவித்து இருக்கிறோம். அப்படி எடுத்துக்கொண்ட பதார்த்தங்களுக்குப் பதில் நாம் உலகத்தாருக்கு என்ன செய்தோம். ஒன்றும் செய்யாமல் இறந்துபோய்விட்டால், நாம் பெரும் திருடர்கள். ஜென்மம் பாழ். இப்பொழுது காலேஜ்

(College) களிலும், பள்ளிக்கூடங்களிலும் சேர்ந்து படிப்பது முடவனுக்குக் கொம்புத்தேனைப் போல் ஆகிவிட்டது. ஏழைகள் என்ன செய்வார்கள்? உத்தியோகமே நீசத்தொழில், சுதந்திரமற்ற தொழில், ஸ்வமரியாதை அற்ற தொழில். இப்பொழுது காலேஜ்களும் (Colleges) உத்தியோகமுறையும் இருக்கும் நிலையில் உத்தியோகம் கிடைப்பது கனவாகிவிட்டது. உத்தியோகம் கிடைக்காமல் போனால் எல்லாம் பழைய ஆசாரவழிக்குத் திரும்பிவிடும் என்று சில சமயம் மனப்பால் குடிக்கிறோம். அது இதுவரையில் மனப்பாலாகவே இருக்கிறது. உத்தியோகம் கிடைக்காத முறையில், நம் பையன்களெல்லாம் இன்னும் மோசமான ஹோட்டல், (Hotel), மிலிடேரி (Military), சினிமா (Cinema) முதலிய இடங்களில் போய் விழுந்து விடுகிறார்கள். இவைகளில் சென்றுவிட்டால் பல்லாயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக நம் பெரியோர்கள் ரக்ஷித்து வந்த ஆசார சுத்தியோ, ஆகாரசுத்தியோ, உயரிய நோக்கங்களோ எல்லாம் தாரைவார்க்கப்பட்டனவே. இவ்வித ஆபத்திலிருந்து நமது அரசாங்கம் நம்மை ரக்ஷிக்குமா? இதை அவரவர்களே யோஜித்து சமாதானம் செய்துகொள்ள வேண்டிய விஷயம். இதைப்பற்றி அதிகம் எழுதவேண்டியதில்லை. நமது கலைகள், நமது நாகரீகம், நமது தத்துவசாஸ்திரம் என்று ஆகாயத்துக்குமேல் உயர்த்தி ஒவ்வொரு பத்திரிகை வியாஸத்திலும், ஒவ்வொரு உபந்யாஸத்திலும், புகழ்ந்து கொள்ளுகிறோம். அவைகளை நாசம் செய்வதே நம்மில் முன்னேறியவர்களுடைய முதல் காரியம். நம்மில் சிலர் அவைகளை நேராக நாசம் செய்யாமல் போனாலும், அவைகள் ஆற்றில் அடித்துக்கொண்டு போகும் போழுது, வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டு நிற்கிறோம். இவ்விதம், அரசாங்கமானது இவ்விதமான பேர்வழிகள் கையில் இருக்கும் பொழுது, நம் அடுத்த தலைமுறை இன்னும் மோசமாகப் போகாமல் இருக்கச் செய்ய, நம்மில் கற்றறிந்து அநேக இலாக்காக்களில் பதவிகள் வகித்து, தற்காலம் சாவகாசம் பெற்ற பெரியோர்களே சிறிது உபகாரம் செய்ய வேண்டும். இது தங்களுக்கு ஒரு பெரிதல்ல. இவ்விதம் பென்ஷன் (Pension) வாங்கியவர்கள் நாலைந்து பேர்கள் சேர்ந்து ஒத்துழைக்க முடிந்தால், பிரைவேட்டாக (Private) ஒரு டியூடோரியல் காலேஜ் (Tutorial College) ஏற்படுத்தி விடலாம். அதையனுசரித்து ஒரு ஹாஸ்டல் (Hostel) ஏற்படுத்தி விடலாம். பையன் களும், அவரவர் குலாசார முறைப்படி சிறிது அனுஷ்டானத்துடன் இருக்க அபேக்ஷிக்கிறவர்களுக்கு, சிறிது சமயகல்வியும் போதிக்கப்படலாம். சிறிது அனுஷ்டான போதனையும் கொடுக்கப்படலாம். குலாசார அனுஷ்டானக் கல்விகற்க ஆசைப்படும் எவருக்கும் இக்காலத்தில் கல்விகற்க முடிகிறதே இல்லை. இக்குறையை நீக்கும் பாக்கியம் பென்ஷன் (Pension) பெற்று சற்று சாவகாசமாக உள்ள கற்றறிந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கே உரியது. தனிப்பட்ட முறையிலோ, கூட்டுமுறையிலோ இவ்விதப்பெரியோர்கள் இப்பணியை ஏறுக் கொள்ளவேண்டும். டிகிரிகளும் (Degrees), டிப்ளோமா சர்டிபிகேட்டுக்களும் (Diplomo Certificates) ஒருபுறமிருக்கட்டும், உண்மையான அறிவு, ஆசார அனுஷ்டானத்தைக் கெடுக்காமல் அவைகளை அபிவிருத்தி செய்து கொண்டு, ஏழைச்சிறுவர்களிடம் வளர நாம் ஒவ்வொருவரும் எவ்வளவு செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு செய்யலாம். ரசாயனசாஸ்திரமோ (Chemistry), பூததத்துவ சாஸ்திரமோ (Physics), கணிததத்துவசாஸ்திரமோ (Mathematics), பாஷாஞானமோ (Literature), கணக்குப் பார்க்கும் கலையோ (Accounts), இஞ்சினீயர் (Engineering), எலக்ட்ரிக் இஞ்சினீயர் (Electric Engineering), சரீரப்பயிற்சியோ (Physical culture), நெசவு (Weaving), இயந்திரம் (Machine) முதலியன கைத்தொழில்களோ, ஹார்மோனியம் (Harmonium) முதலிய வாத்திய நிபுணத்துவமோ, இவ்விதம் எந்தக்கலையிலோ, நம்நாட்டில் எண்ணிறந்த நிபுணர்கள், ஓய்வு

பெற்றவர்களும் மற்ற விதத்தில் சாவகாசம் பெற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தம் வாழ்நாளில் ஒரு சிறு பகுதியையாவது நம் பின் தலைமுறை குழந்தைகளுக்காக செலவிட்டால் தான் நம் சிறுவர்கள் ஹோட்டலி(Hotel) விருந்தும், லினிமா (Cinema) விலிருந்தும் தப்புவார்கள். கொஞ்சமாவது ஸ்வமரியாதையாவது ஆகாரசத்தியாவது மிஞ்சும். நமது கலாசாரங்களுக்கு மூலமான வேதம், சாஸ்திரம், குறள், சித்தர் சாஸ்திரம் முதலிய பண்டை நூல்களையோ, கற்றுக்கொடுக்கிறேன் என்று பாக்கியிருக்கும் சில பெரியோர்கள் சொன்னாலும், கற்கவருவோரைக்காணோம். லண்டன் மெட்ரிக் (London Matric) கேம்பிரிட்ஜ் ஸீனியர் (Cambridge Senior) முதலிய பரிசுக்களுக்கு இனாமாகத்தயார் செய்து அனுப்புகிறேன், அல்லது நாலு வருஷங்கள் படிப்புச் சொல்லிக்கொடுத்து நாலாவது (Form) த்தில் சேர்த்து விடுகிறேன் என்று சொன்னால், நிறைய குழந்தைகள் கிடைப்பார்கள். அவ்விதம் வருபவர்களுக்கு பின்வாழ்க்கைக்கு நாம் ஒரு துணையாவதுமன்றி நமது உண்மை புராதன நாகரீகத்தினின்று அவர்கள் அதிகம் நழுவாவலிருப்பதற்கும், சற்று உதவி செய்யலாம். பணசௌகரியமுள்ளவர்கள் வேதம் முதலிய ஆதார நூல்களை யாரேனும் எங்கேனும் அபூர்வமாகக் கற்பின், கற்பவர்களுக்கும், கற்பிப்பவர்களுக்கும் அவர்கள் கூடியவரையில், கஷ்டமில்லாமல், வாழ்க்கையை நடத்த முடிந்தவரை, உபகாரம் செய்ய வேண்டும். இதுவே வேரில் ஜலம் ஊற்றுவது.

குறிப்பு:- தர்ம நூல்களின்படி இந்த வித்யாதான தர்மத்தை எல்லோருமே செய்யலாம். அதிலும் ப்ராஹ்மண குலத்தில் பிறந்தவர்கள் கொஞ்சமாவது செய்தே தீரவேண்டும். கோ ஸம்ரக்ஷணை தர்மத்தை எல்லோருமே செய்யலாம். ஆனாலும் கீதையின்படி வைசியர்கள் அவசியம் செய்தே தீரவேண்டும். (சூஷிமொரக்ஷ்யவாணிஜ்யம் வெஸ்யுகுஷு ஸ்ஷாவஜ 1) (க்ருஷிகோரக்ஷயவாணிஜ்யம் வைஷ்யகர்ம ஸ்வபாவஜம்) | (கீதை 18-44) எல்லாக்கலகளையும் தான் கற்றுக்கொண்டு, அந்தக்கலைகளை ஜீவனத்துக்காக உபயோகப்படுத்தாமல், அவ்வக்கலைக்குறிய குலத்தவர்களுக்கு அதை போதிப்பதே கடமையாகவும் ஜீவனமாகவும் கொண்டவனே உத்தம வேதியன். இவ்விதம் எல்லோரும் ஒரு கலையையாவது கற்பதையும், கற்றகலையை அவசியமாய் கற்பிப்பதையும், இப்பொழுதே கையாளவேண்டும். இம்முறையை ஒவ்வொருவரும் அனுஷ்டிப்பதால் ஒரு பெரிய அரசனுக்கும் சாதிக்கக்கூடியதை விட எவ்வளவோ மடங்கு அதிகமாக பொது மக்கள் ஞானத்திலும் சக்தியிலும் நிறைந்து நிற்கும்படி செய்யலாம்.

இப்படிக்கு,

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையோம்.